

KRALJEVINA SRBA, HRVATA I SLOVENACA

UPRAVA ZA ZAŠТИTU
KLASA 20 (4)

INDUSTRIJSKE SVOJINE
IZDAN 15. OKTOBRA 1923.

PATENTNI SPIS BR. 1368.

Joseph Voegele A. G., Manheim, Nemačka.

Okretnica za željezničke objekte.

Prijava od 29. marta 1921.

Važi od 1. januara 1923.

Pravo prvenstva od 10. novembra 1913. (Nemačka).

Izum se odnosi na neku okretnicu za željezničke celji, koja je naročito zgodna za okretnanje lokomotiva a zgodna je također i za obrtanje ostalih teških predmeta.

Sadanje okretnice za lokomotive, koje su u opštoj upotrebi, leže slobodno viseći na jednom vrlo jakom centralnom šipu, na kome ili oko kojega se može okrećati most okretnice, na krajevima glavnih nosača okretnice pričvršćeni su pokretni točkovi, ovi točkovi ne naslanjaju na venac (obruč) po kome se kreću, samo onda, kada je okretnica opterećena na primer kad se neka lokomotiva naveze. Rdjave strane ovakve konstrukcije su ove: Potrebna je naprava za olakšavanje na krajevima glavnih nosača, da šine na okretnici i šine na čvrstoj zemlji, stoje na istoj visini pri navoženju kola, glavni nosači treba da su mnogo visoki i prema tome jama za okretnicu mora da bude duboka. Visinski položaj okretnice mora tačno da se udesi i stalno da se kontrolira, i nejednako ugibanje fundamenta okretnice prouzrokuje veliki otpor pri okretnju okretnice, pa čak usled tog ugibanja može da nastane i zastoj saobraćaja okretnice.

Stvar je ovog izuma, da odstrani te rdjave strane okretnica sa centralnim mestom okretnanja i glavnim nosačima, koji imaju na krajevima pokretnе točkove, na taj način da se najmanje dva otseka

svakog glavnog nosača, a izmedju njegovih krajnjih (spoljašnjih) nosećih mesta, mogu okrećanja oko neke osovine na primer oko neke prave osovine ili oko neke virtuelne osovine, kad stupe u dejstvo upravne sile. Na taj način može se uprostiti gradjenje (konstrukciju) okretnica sa velikim prečnikom, koje su sada u upotrebi a i preizgradjivanje postojećih okretnica je lako.

Kod ovog medjusobnog kretanja pojedinih otseka glavnih nosača ili pojedinih otseka mesta okretnica, vrlo je važno, da jedan otsek, kada je primoran da se okreće za malen-kost oko gore pomenute osovine, usled nejednakog stanja visine svojih oslonaca, ne prenese nikakve sile na neposredno susedne otseke (koji pričanjaju levo i desno). Zato se načinom izuma, обратила pažnja na podupiranje pojedinih otseka mosta okretnica, kao što je to u potanju objašnjeno u izvršenim primerima. Na taj način su pojedini otseci (mosta okretnice) zaista statički određeni nosači.

Za objašnjenje izuma prikazano je u crtežu nekoliko izvršenih primera i to tako pokazuje:

Sl. 1 i sl. 2 pogled sa strane i pogled odozgo na jednu okretnicu nosačima.

U sl. 1 i sl. 2 su a i b otseci (odeljci) glavnih nosača, koji su presećeni u ravni preseka u — u okretnice sa A¹ su obeležene šine na okretnici. Na krajevima

KRALJEVINA SRBIJA I SLOVENIJA

gde se sastaju otseci nosača, pričvršćena su zatvorena okna A^1 i b^1 . Krajevi nosača su medjusobno spojeni na zglob sa jednim zajedničkim zglobnim zavornjem c i jednim umeđukom d, koji doprinosi nepopusljivost zgloba. Osovina zgloba leži horizontalno, umetano d stoji na centralnom šipu e, pa se on može sa glavnim nosaćima zajedno po šipu vrtiti. Dva poluprstena A^2 i b^2 , koji su na odnosnim otsecima nosača pričvršćeni, služe za vodjenje okretnice (njenog mosta) oko šipa c. Drugi krajevi nosača leže na pokretnim točkovima b^3 na obruču b^4 (po kome se okreće

okretnica), b^5 je desni nosač oslonca okretnice.

Ovakvim određenjem je moguće kretanje otseka nosača po zaobljenom ležištu, istodobno je solidna veza otseka nosača u uzdužnom pravcu i u vodoravnoj ravni.

Patentni zahtev :

Srednji deo okretnice, naznačen time, što vodoravna osovina, umetnuta u glavne nosače razdeljene po pola, prenosi pritisak ravnomerno na srednji stub, koga opkoljuje prsten iz dva dela, koji vodi okretnicu.

oserek Vodjivo A. C. Mannerheimove

Otpisanica na češkoslovenske oficije

Plaćana 29. marta 1931. I bo izdanja 1931.

Plaća plenumski 10. novembra 1931. [Nemščina]

Uz ovu jedinicu za vodjanje okretnice, u kojoj su ostvareni navedeni karakteristici, jedan dio je uveden u sporednu voditeljnicu, u kojoj je uspostavljen poluprsten A^2 i poluprsten b^2 , koji su na nekim odnosnim potrebama, ali i u drugim, uspostavljeni na svaki drugi odnosno na drugu, prema potrebi. Osim toga, uvedena je vodoravna osovina u srednju voditeljinicu, u kojoj je spomenut poluprsten A^2 i poluprsten b^2 uspostavljeni tako da se u njima odgovarajuće pozicije prenosuju. Nekoliko poslednjih karakteristika, uključujući i vodoravnu osovinu, moraju biti uvezane u jedinicu vodjivu, u kojoj je na vodoravnu osovini uspostavljeno zavornjeće, u kojem su poluprsteni A^2 i b^2 uvezani, tako da se njihova pozicija, u skladu sa raznim potrebama, može mijenjati u skladu sa pozicijama poluprstenova u jedinici vodjivoj. Uz ovu jedinicu za vodjanje okretnice, uvedena je i druga jedinica vodjivoj, koja je uspostavljena na srednju voditeljnicu, u kojoj je vodoravna osovina uvezana na srednju voditeljnicu, u kojoj je uspostavljeno zavornjeće, u kojem su poluprsteni A^2 i b^2 uvezani, tako da se njihova pozicija, u skladu sa raznim potrebama, može mijenjati u skladu sa pozicijama poluprstenova u jedinici vodjivoj.

Opštegnute slike su u originalu na orijentiranici. Na jedinici A, na prvoj liniji, u desnoj strani, u desnoj polovini, je uveden uvedeni poluprsten A^2 , na drugoj liniji, u desnoj strani, u desnoj polovini, je uveden uvedeni poluprsten b^2 . Na jedinici B, na prvoj liniji, u desnoj strani, u desnoj polovini, je uveden uvedeni poluprsten A^2 , na drugoj liniji, u desnoj strani, u desnoj polovini, je uveden uvedeni poluprsten b^2 .

Dva

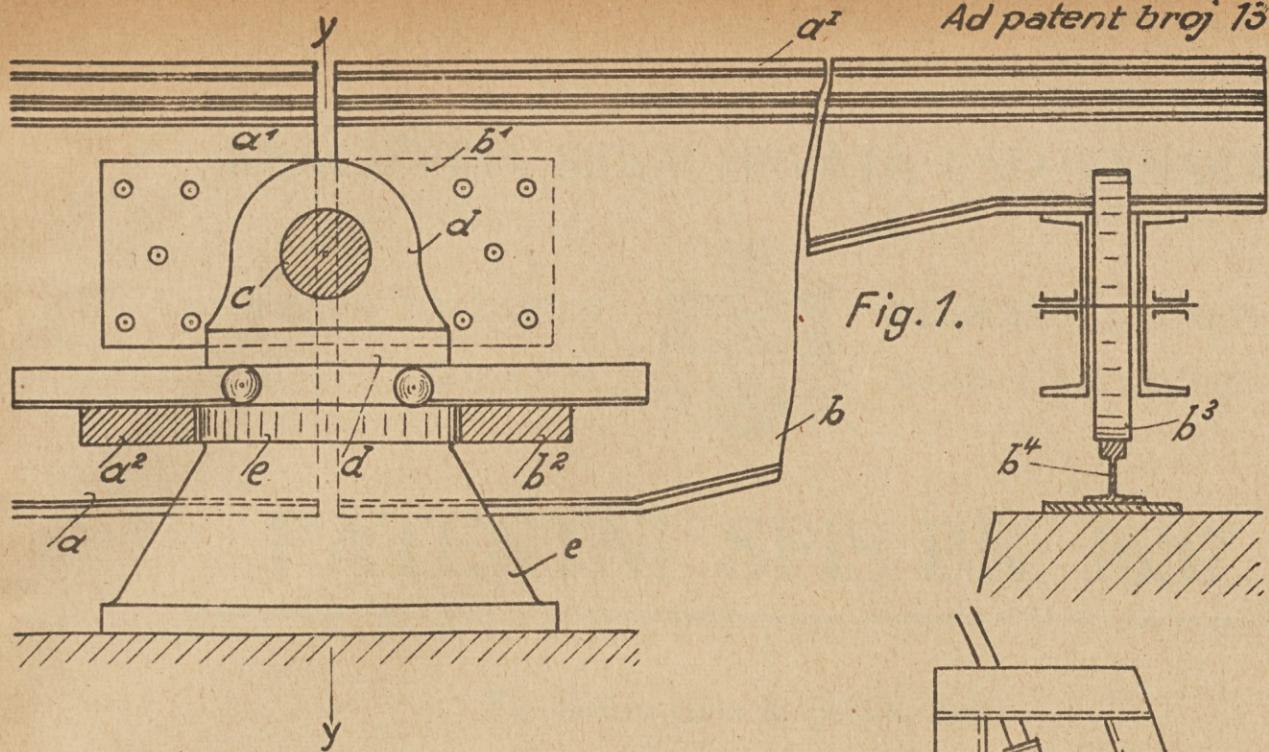

Fig. 2.

